

POTI-POTI

**SURT ELS
DISSAPTES**

**CINC
CENTIMS**

ROMANSO DEN NOGUERAS OLLER

EL MITIN DELS TRINXERAIRES

Am cantarella d'“El Toni i la Paula”

Avui els trinxeraires
celebran un mitin
i com que no la billan
el fan fora el Torin.

Es president en Grapa
qu' es el mes llarc de mans
i fa de secretari
el Xarrapa de Sans.

Bum!
Tarrum, bum, bum!
La barrila que farém
quant hi serém!

A falta de càmpana
diu qu' obrirá el debat
fent am la sota-xella
un pet falssificat.

Xarrapa no té tinta
mes no li sab pas greu
doncs sucará la ploma
en l' ull de un company seul
!Tarrum bum, bum!..

S' aixeca el Serraduras
i el Sabatots també
s' ho farán a la morra
per veure qui es primé!

El Sabatots, encerta.
Que xerri en Sabatots!
— Companys heu de fer mutis
o a fer tinyetas tots!
!Tarrum, bum, bum!..

Proposo un vot de gracias
pera l' Ajuntament
perque carrers i plassas
escombra malament.

Aixó 'ns diu, trinxerares
lo humanitari qu' es!..
Podém jalar .. las deixas
que tiran pels carrès.
!Tarrum, bum, bum!..

Escup el Serraduras
i renegant els diu:
— Convé qu' el vot de gracias
siga mes extensiul
Debém felicitarlo
pel fanc i pels bassals
qu' aixó companys, als llimpias
ens fa guanyar molts rals!
!Tarrum, bum, bum!..

No 'n volgueu més d' escandol
quant van sentí aquets mots:
S' enfutisma el Birosta
qu' es mes trinxa que tots:
— Jo com a trinxa autentic
demano expulssadós
per treure als llimpia botas
desdoro d' aquest cos!
!Tarrum, bum, bum!..

Ja s' en aixeca un altre
d' esparracat i brut
de carnadura fofa
qu' és guerro y geperut
— També tenim de treure —
(diu escurantse el nas)
als que venen diaris
que no son trinxas pas!
!Tarrum, bum, bum!..

El Bassas qu' es el pessa
de tots els venedós

Pencar; treballar. — La borda: la casa.

Fum una lletania
que fa pujà els colors
— I alerta trinxerares!
si dura aquest marcig
m' en vaig al "Poti-Poti"
qu' en fassi un llampegueig!
!Tarrum, bum, bum!..

El president s' enpipa!
— Juheus!.. Degenerats!
per venedors, per llimpias
teniu de sè expulssats!
Penqueu de nit i dia
com vils trevalladors!..
Teniu vestit i borda!..
A fora per traidors!..
!Tarrum!.. bum!.. bum!..

Els venedors s' enfadan
— Pujeu tots aquí dalt!..
— Jo ho xerro a la "Tribuna"
— Jo ho dic al "Liberal!"
I 'ls llimpias ja 'n demostran
la rabia qu' els consum
tirant raspalls enlaire
i capsas de betum!
!Tarrum, bum, bum!..

Pro en mitg de tan desori
qu' acaba a cops de roc,
se sent la veu mofeta
d' un trinxeraire groc
que reguinya el llombrigo
i alguna cosa mes
sos ulls plens de llaganyas
bellugan ploranès
!Tarrum, bum, bum!..

I diu: Companys proposo
qu' en el quadro d' honor
el nom de Barcelona
figuri en primer lloc
De las ciutats d' Europa
es l' única ciutat
que dona als trinxerares
completa llibertat!!
Bum!

Tarrum, bum, bum!..

EL FISCAL SE FICA AL LLIT

Parlo jo:

A las dotze de la nit
el Fiscal se fica al llit.
Porta camisa brodada
y estrenya caps de fístol:
¡Ay, Fiscal que estás bufol!
Tan mateix Fiscal t'agrada
dormir tou y calentol...
Sapiguessis quin fret tenen
els qu' están a la presol...

Contesta 'l Fiscal:

—De si riuen ó si penan
a mi, si que se me 'n fum!...
Vina, Són, gèu als meus brassos
qu' ara vull apaga 'l llum.
Al concert de colls y nassos,
qu' es glosari de la nit,
vull juntar mos ronchs, poeta...
y tu, feste la tinyeta
trevallant tota la nit.

Jo:

*Ronca Fiscal, que la nit de bullanga,
massa n' es lluny per privarte 'l dormi.
Ronca Fiscal; aprofita la ganja,
que 'l vellia 'i són la destrat del butal.
Ronca que ronca, — que 'l crim no s' estronca:
tens pa' per molts dies, que 'ls teus aliments
són els pobres presos que 'l codic t' enjona...
Tu no 'ls regeneras; tu 'ls clacas las dents!
qu' això es la justícia dels panxacontents!
Lo crim no s' estronca — ronca que ronca!...*

El Fiscal:

Calla, calla malehit!
sempre 'm burxas las orelas...
Que hi ha agullas en 'queix lli?
Be n' he dat de tomborellas...
Són!... qué fas?... Són!... qu' has fugit?

La Són:

Estich a dalt del capssal,
qu' a cossas y revoladas
m' has engegat aquí dalt.
Has fet caure las flassadas...
que diable tens Fiscal?

Jo:

...Pró... Fiscal, serenitat! ..

Pensa qu' aixís, esverat
dret sobre 'l llit y en camisa
perts massa la gravetat!..
Si la són no 't fa bondat,
ja que 'l carrech t' autorisa,
creume, fumla a la presol!

El Fiscal:

Són, ont ets?... Vinam aquí
vull que 'm privis de senti
aquest burinot que 'm parla!...

Jo:

Ay, que 't fuig!.. Vès a agafarla!...

La Són:

Are soch al corredó...
Ara baixo per l' escala...
Are al carrè... y hala, hala
ja m' en entro a la presol.

Presos dormiu, presos dormiu,
que hi ha qui vetlla a la ciutat
perque la pena que teniu
se us torni vida de bondat.
Presos dormiu, presos dormiu,
no renegueu ni malehiu,
qu' aquell qui us guarda en el pecat
massa pateix el seu mal fat.
Presos dormiu somniant el dia,
del amor y l' alegria!..

El Fiscal:

Ay, Poeta, si 'm diguessis
com t' ho arreglas per dormir!...

Jo:

Ay, Fiscal si 't desvetlessis
a la llum que fa camí;
y senzill t' alimentessis
ab el pa de bell nodi!..
Quin gran llit el que tinguessis
després d' haver trevallat,
per la dolça llibertat,
per l' amor i per la vida!..
Dormirias desseguida
ab la pau ben abressat!

LA LLUNA, LA BRUNA

*La lluna
la bruna
vestida
de dol*

Quinas veus mes frescas
á posta de sol!
Ja trec en finestra
mos ulls fadigats.

Com puja la lluna
per sobre els terrats!

Es la cara trista
que segueix al sol!.

Un nuvol la volta
com manto de dol.

Ja 'n guaito la terra:
Quin trist formiguer!
Els obrers a collas
passan pel carrer.

Teniu com la lluna
el rostre fetxós.

La lluna us llumena
l' hora del repós.

La lluna, la bruna
també al dematí
al anà a la feina
us guia el camí.

La miseria us volta
com manto de dol:
també com la lluna
persseguíu al Sol.

Al Sol de bonansa
que no veiem mai
perque l' egoisme
cobreix tot l' espai!

*La lluna
la bruna
vestida
de dol*

Quinas veus tan frescas
á posta de sol!

Se desfán pels aires
am deix de consol!

LLAMPEGUETIG

EL CANT DELS OFICIS ***

SUSCRIVIUSE AL POTI-POTI!

Probablement entre el romanso del dissapte que vé i successius, publicaré una petita colecció de cançons obreras que m' han inspirat varis oficis. Potser comensi pe 'ls forners, encare que parlar de pa, en aquestos temps qu' escasseja tan, resulti, de retop, una mica cinic.

Com que molts dels que 'm Hegeixen m' han demanat ser suscriptors, he rumiat una manera pera correspondre com cal á tan bona gent. Consistira en publicar un petit suplement blanc, (i dic blanc porque será tirat en paper d' aquest color,) certas produccions mevas que per sa llargaria no 'm caben al Romanso; com per exemple, monolecs, El libre dels sentits, historias, quèntos i poemas que de tot hi haura, en aquesta fulla blanca que repartiré sens encarir el preu del romanso, bon punt la suscripció sigui enrahonada. Aquest es el motiu per que us aconsello qu' us feu suscriptors del "Poti-Poti". No mes seixanta centimis cada tres mesos, fa decidir, oi?

El venen al engrós: á la Botiga de Periodics del Carrer Mes Alt de St. Pere. 15

4 Agost 1906—Tirat á can Riera: Bilbao, n.º 207.—Barcelona: Romanso 3.

05 (16.711 Bar) 101